

[Lindenskov]

EFs politik kunne det blive et spørgsmål, et solidaritetsspørgsmål, om man fortsat skulle leve med de forhold, der er gældende med NATO, hvis man ikke kunne få lov til at fortsætte en rimelig tilværelse under rimelige betingelser. Fiskeriet er jo det eneste betydelige erhverv på Færøerne.

Man kunne næsten have lyst til at spørge hr. Glensgård, om vi nu op til jul skal regne med at få de 200 mill. kr. sendt til Færøerne, hvis det er rigtigt, det han siger, at Færøerne får et tilskud på 500 mill. kr. fra den danske stat. Det er mig aldeles ukendt.

Angående fiskeriinspektionen synes jeg ikke overdrivelsen er mindre. Jeg kan oplyse, at det færøske samfund bestrider en stor del af vagt- og bjærgningstjenesten på Færøerne, og at man på det færøske finansbudget i øjeblikket yder henved 10 mill. kr. i så henseender.

(Kort bemærkning).

Ellefsen (V):

Uden at gå i detaljer vil jeg i tilslutning til diskussionen mellem hr. Lindenskov og hr. Glensgård bemærke, at der ligger en konkret og forholdsvis klar aftale imellem Danmark og Færøerne, nemlig hjemmestyrelsen af 1948, og der har udviklet sig en meget klar praksis på området. Det er denne aftale, der har dannet grundlag for samarbejdet mellem vore to samfund siden 1948.

De ændringer, der siden 1948 er sket i denne aftale, indebærer i hvert enkelt tilfælde, at det danske samfund i princippet har haft økonomisk fordel deraf. Der er sket flere overtagelser af fællesanliggender til særansvaret både helt og delvis gennem de sidste 5 år. Samarbejdet mellem vore to samfund er således rent faktisk med hensyn til gensidige rettigheder og forpligtelser løsere end f.eks. for 5 år siden. Set fra hr. Glensgårds synspunkt går det altså i den rigtige retning, om end måske for langsomt. Efter min opfattelse og sambandspartiets opfattelse går det rigelig hurtigt.

Når jeg selv endnu ikke her i folketinget har lagt op til en dialog med fremskridtspartiet om disse spørgsmål, er grunden den, at det forekommer mig helt urimeligt, at et stort politisk parti i dagens Danmark vil gennemføre sådanne grundlæggende ændringer i det bestående samarbejde mellem Danmark og

Færøerne ved fremsættelse af ændringsforslag til finanslovsforslaget. Fremskridtspartiet har selvfølgelig ret til at arbejde imod at opnå de samme resultater, som vore egne selvstyreparter på Færøerne arbejder for, men der burde i så fald være tale om et mere seriøst politisk arbejde bag disse ønsker og hensigter. Var der det, ville de argumenter og de oplysninger, som fremskridtspartiet kører frem med, også være væsentlig mere virkelighedsnære, end de rent faktisk er.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Under finansudvalgets rejse til Færøerne i sommer ville de færøske politikere ved flere lejligheder bestride fiskeriinspektionens udgifter. Det er naturligvis beklageligt, at man ikke vil tage et officielt stykke papir til efterretning. I dette tilfælde er det et stykke papir fra forsvarsministeriet, men jeg skal alligevel citere fra forsvarsministeriets brev af 27. juni 1979, bilag 22 20 til finansudvalget ad aktstykke 485. Det er et notat fra forsvarsministeren vedrørende de årlige udgifter til fiskeriinspektionen i de ydre danske farvande, og det fremgår heraf, at den gennemsnitlige årlige udgift for Færøerne i 1980-1989 vil andrage 111 mill. kr.

Jeg skal dertil føje, at sådanne beløb ikke er omfattet af de tilskudsbeløb, som færingerne normalt regner med, men for Danmark er det altså en udgift at klare fiskeriinspektionen til Færøerne. Færingerne er ikke klar over, at det beløb skal lægges oven i de normale tilskud over finansloven.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der var i finansministerens bemærkninger også en lille henvendelse til det radikale venstre. Den var ikke så stærk, den var ikke så, hvad skal vi sige, provokerende som hr. Camres. Når finansministeren beklager, at det ikke har været muligt gennem de forhandlinger, man har ført, at nå frem til godkendelse af den oprindelige helhedsplan, så vil jeg gerne slå fast én gang til, at det skyldes ikke det radikale venstre. Man vidste på forhånd, at man ikke med det radikale venstre kan få en central udvikling manifesteret. Vi går ind for en decentral udvikling. Man ved, at vi er varme tilhængere af overskudsdeling, og derfor er det ikke rimeligt, at man